

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Filij matris meæ pugnauer[u]nt contra me, posuerunt me custodem in
uineis, uineam meam non custodiui

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

COMMENTARIO LIB. I. 10

tie nebula habens, cito purgatus est, dicente sibi angelo domini, quod sana cute decolorata es sem, quam non flamma ignis de deorsum, sed de super sol decolorauit, quod salua uirginitate grā uida essem: quam non uir terrenus, sed pater cœlestis, de spiritu sancto grauidam fecit. Non ita cæteri omnes cognitam ueritatem sequuntur. Sed quid?

Filij matris meæ pugnauerunt contra me, posuerunt me custodem in uineis, uix neam meam non custodiui.

Filij matris meæ, Iudæi sunt: filij synagogæ, immo qui se dicunt Iudæos esse, & non sunt, s̄i sunt synagogæ Satanæ. Isti pugnauerunt, id est certissime pugnabant contra me, consyderantes & consyderare uolentes, quod fusca sim, quod non uere decolorauerit me sol, sed nigra sim nigredine omnimoda sicut tabernacula Cedar. Hinc ab illis passa sum uel patiar pugnas uerborum, pugnas linguarum blasphemantium. Prædicatum est eis, quod non nigra, immo (ut iam dixi) formosa sim sicut pellis Salomonis: sed econtra pugnauerunt repleti zelo, & contradixerūt pro pugnatoribus meis blasphemantes. Diximus ergo. Vobis oportebat primum loqui uerbū dei, sed quonsam repellitis illud, & indignos uos iudicatis aeternæ uitæ, ecce conuertimur ad gentes. Sic enim præcepit nobis dominus. Posui te in lucem gentibus, ut sis in salutem usq; ad extre^{mum} terræ. **H**oc modo posuerunt me custodem in uineis. id ē. in gentibus, quæ nō quidem erant, sed ex mea custodia factæ

**f alias in
synagoga.**

Actu. 13

Esa. 42.

Gen 10,11

RVP. IN CAN.CANT. CAP.I.
sunt uincæ domini. Posuerunt inquam, id est,
ut ego ponerer, effecerunt per incredulitatem
fiam. Non enim ego prior illos, sed ipsi priores
me repulerunt, & custodia mea sese indignos iu-
dicauerunt. Igitur iusto iudicio tales matris
meæ filios reliqui & uineam meam non custo-
diui, gentem meam non adiuui, non defendi qn
uenirent locumqz & gentem tollerent Romani.
Putauerunt, quod si me repulissent, errare debe-
rem in solitudine, sicut Cedar uel sicut Agar. Ve-
rum non ita est. Pro una uinea, quæ debuit esse
mea, utpote gens mea, sanguis meus, & caro
mea, multas uineas acqsiui, multas ecclesias in
gentibus dilataui, quæ omnes custodiam meam
habent, & habere desyderant, de meritis meis
præsumentes, de intercessionibus meis confiden-
tes, & pro huiusmodi custodia clamantes ad me
iugiter. Hæc ad filias Hierusalem elocuta, qua-
les refugit (ut supra iam dictum est) ne consyde-
raretur ab eis, & inueiretur in utero habens, in
illa frequentia uiuentium ad Elizabeth, ut con-
gratularentur ei: mox ad dilectum conuersa
dicit.

¶ Indica mihi quem diligit anima mea,
ubi pascas, ubi cubes in meridie: ne uagari
incipiam per greges sodalium tuor.

¶ Sensem uocis huius querenti, nec dubitant
mihi, quin ueraciter congruat tantæ tamque be-
atae virginis, magnum & mirum sese ingerit, &
aperit sacramentum illius euangelicæ lectionis,